

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός περιβάλλοντος, η Ξένια Ι. Λοϊζίδου πολιτικός μηχανικός / ακτομηχανικός, και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της ΑΚΤΗΣ, συντονίστρια του προγράμματος εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. www.akti.org.cy
Για τις απόψεις / σχόλια / εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy.

Εδώ ο κόσμος χάνεται...

1 20.000 συμπολίτες μας διαβιούν κάτω από το όριο της φτώχειας, 1.000 εταιρείες κλείνουν κάθε χρόνο, αύξηση κατά 500% των πτωχεύσεων φυσικών προσώπων και κατά 300% εταιρειών από το 2008, με τις εκκρεμούσεις υποθέσεις πτώχευσης να υπολογίζονται στις 15.000 περίπου! Αυτά τα συγκλονιστικά στοιχεία κατατέθηκαν στην κοινοβουλευτική επιτροπή Νομικών προ ημερών. Ο ιδιωτικός τομέας, εν ολίγοις, καταρρέει. Στην αντίπερα όχθη, κάθε βραδιά περνούμε τις "φοβερές" αγωνίες αν θα μειωθεί το κρατικό μισθολόγιο κατά 7% ή αν θα χαθεί ή όχι ο Ι3ος, δηλαδή το 8% περίπου του ετήσιου μισθού, με την ΠΑΣΥΔΥ να ωρύεται για την απίστευτη αδικία την οποία καλείται να δεχτεί ο μισθωτός δημόσιος υπάλληλος. Οι γονείς, τα πεθερικά και οι περισσότεροι αγαπημένοι συγγενείς και φίλοι μου είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Όμως αυτό δεν μπορεί να επηρεάζει κάποια πολύ συγκεκριμένα δεδομένα: ότι το κράτος είναι εχθρικό σε μεγάλο βαθμό

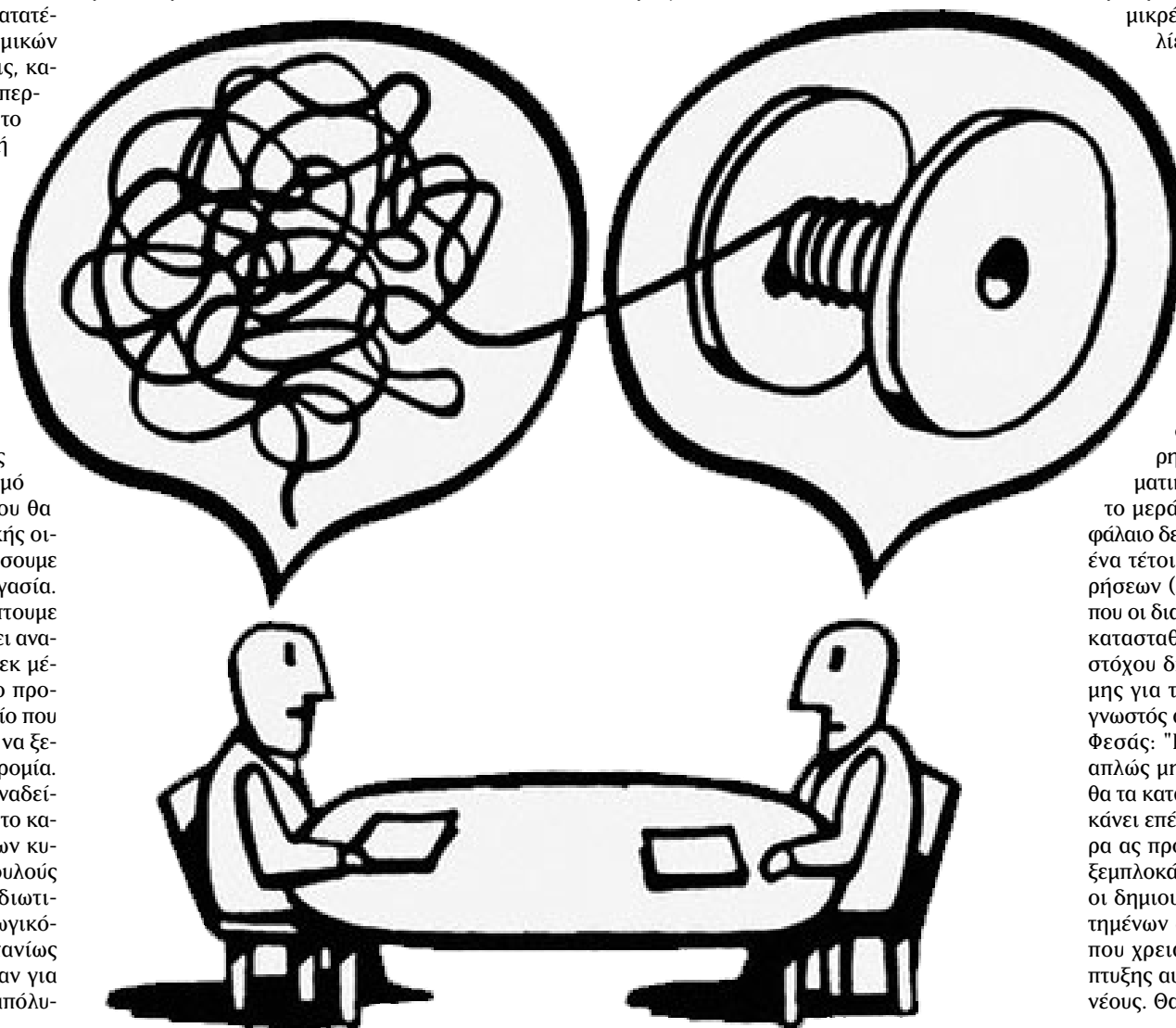
Του δρος Μιχάλη Ι. Λοϊζίδη

προς την ιδιωτική πρωτοβουλία. Αυτήν που θα καθορίσει την ανόρθωση ή όχι της κυπριακής οικονομίας. Προσπαθούμε ως ΑΚΤΗ να βοηθήσουμε νέα παιδιά να ξεκινήσουν τη δική τους εργασία. Μέσα από αυτή την προσπάθεια ανακαλύπτουμε καθημερινά όλο και νέα προσκόμματα εν ήδει αναγκαίων και θεσμοθετημένων διαδικασιών εκ μέρους του κάθε κρατικού φορέα στον οποίο προσφεύγουμε για αδειοδοτήσεις κλπ., σε σημείο που καθίσταται πρακτικά ανέφικτο για έναν νέο να ξεκινήσει τη δική του επαγγελματική σταδιοδρομία. Πρόθεση αυτού του κειμένου δεν είναι να αναδείξει τη "ζήλεια" των ιδιωτών για το ακατανόητο καθεστώς διά βίου ασφάλειας των θέσεων των κυβερνητικών υπαλλήλων, ούτε για τους παχουλούς μισθούς σε σχέση με τους αντίστοιχους ιδιωτικούς. Δεν κρίνουμε καν τα ποσοστά παραγωγικότητας, που βλέπουμε κατά καιρούς και σπανίως περνούν το 20% του μεροκάματου τους, όταν για τον ιδιωτικό τομέα κάτι τέτοιο θα σήμαινε απόλυ-

ση και πείνα για την οικογένειά μας. Ζητούμε απλώς από τους κυβερνητικούς υπαλλήλους να ασχοληθούν, έστω και για λίγο, με το συνολικό πρόβλημα της οικονομίας και με τους τρόπους που μπορεί ο καθένας τους να βοηθήσει για να το ξεπεράσουμε.

Κατανοούμε ότι η κάθε μονάδα, υπηρεσία, τμήμα του κάθε υπουργείου πρέπει να διατηρεί την ανεξαρτησία του ώστε να διατηρούνται και τα κεκτημένα, όμως πρέπει απαραίτητως και άμεσα να βρεθεί ο τρόπος συνεργασίας ανάμεσα στις "εχθρικές δυνάμεις" των άλ-

λων υπουργείων για την διαμόρφωση ενός Εθνικού Κέντρου Υποστήριξης της παραγωγικής ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Το πινγκ-πονγκ μεταξύ των υπηρεσιών, τα εκατοντάδες έγγραφα, μελέτες, εκθέσεις που χρειάζονται να υποβληθούν για να ξεκινήσει μια δουλειά, πνίγουν εν τη γενέσει τους τις μικρές αλλά πολλά υποσχόμενες πρωτοβουλίες, ιδιαίτερα νέων. Μια υπηρεσία όπως τα ΚΕΠ, για μικρομεσαίες επιχειρήσεις, σε συνδυασμό με την πολιτική απόφαση για συντονισμό και απλοποίηση των διαδικασιών εκκίνησης μιας επιχείρησης - οικονομικής δράσης, ιδιαίτερα των νανο-επιχειρήσεων όπως ορίζονται από την ΕΕ οι εταιρείες κάτω των 10 εργοδοτούμενων, θα έδινε άλλη διάσταση και ελπίδα για τον τόπο αυτό. Ίσως μια μεγάλη ανάπτυξη τύπου γηπέδων γκολφ να διαθέτει τις μερικές δεκάδες χιλιάδες ευρώ για επιμέρους μελέτες που απαιτούν οι δεκάδες νόμοι που χειρίζονται οι δημόσιοι υπάλληλοι, όμως μια μικρή επιχείρηση εξαγωγής αιθέριων ελαίων από αρωματικά φυτά που γεννιέται από την τρέλα και το μεράκι ενός νέου παιδιού χωρίς αρχικό κεφάλαιο δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί. Αν είχαμε ένα τέτοιο Κέντρο Υποστήριξης Μικρών Επιχειρήσεων (ΚΥΜΕ), τότε η ατομία του "επιχειρείν" που οι διαδικασίες εντείνουν θα μπορούσε να αντικατασταθεί με μεράκι και συγκέντρωση επί του στόχου δημιουργίας μιας νέας εργασίας, χρήσιμης για τον τόπο. Και όπως συνήθιζε να λέει ο γνωστός από αυτή τη στήλη φίλος μου δρ Γιάννης Φεσάς: "Εγώ δεν ζητώ βοήθεια από το κράτος, απλώς μην μπαίνετε μες στα πόδια μου και εγώ θα τα καταφέρω". Με την καταστροφή να έχει ήδη κάνει επέλαση στον ιδιωτικό τομέα, έστω και τώρα αν προσπαθήσουν οι δημόσιοι υπάλληλοι να ξεμπλοκάρουν από τις γραφειοκρατίες που οι ίδιοι δημιουργούν με τη δικαιολογία των θεσμοθετημένων διαδικασιών και να δώσουν την ανάσα που χρειάζεται για να ξαναμπει σε τροχιά ανάπτυξης αυτός ο τόπος, ιδιαίτερα από μερακλήδες νέους. Θα είμαστε όλοι καλύτερα.

ΖΩ! ...στον ευλογημένο τόπο της ελιάς

Δύο οικογένειες μαζί σε έναν ελαιώνα. Παππούδες, γιαγιάδες, παιδιά, εγγόνια. Ο καθένας μας με την ευθύνη του: άλλος το άπλωμα των σεντονιών κάτω από την ελιά, άλλος το χτένισμα να πέσουν οι ελιές, άλλος το μάζεμα, άλλος το κλάδεμα. Και οι ιστορίες των παλιών καιρών με όλες τις ξεκαρδιστικές λεπτομέρειες, το τραγούδι, τα γέλια των παιδιών, το απέρριτο κολα-

σιό του χαλλουμιού της ντομάτας και της ελιάς να χιτίζουν μια πραγματική ευλογία γύρω από την οικογένεια. Είναι αυτές οι ανεπανάληπτες στιγμές της οικογένειας στη φύση, με κοινό σκοπό και ενδιαφέρον, μακριά από κάθε περιττό περισπασμό. Δοκιμάστε το όσοι δεν ευτυχίσατε να συμμετέχετε, δεν έχετε τίποτα να χάσετε...

ΜΑ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

... στα ναυάγια της Κύπρου

Αρχαία αλλά και σύγχρονα, τα ναυάγια στις ακτές της Κύπρου αφθονούν! Ειδικά στις δυτικές ακτές μας, όπου το κύμα είναι άγριο και η θάλασσα διάσπαρτη από ύφαλα, τα ναυάγια από αρχαιστάτων χρόνων είναι μια πραγματικότητα. Εκείνο το καράβι στη Χλώρακα, που έχει "καρφώσει" πάνω σε ένα ύφαλο και πάει σαν ανεμοδούρα, στρέφεται και περιστρέφεται ανάλογα με τον προσπίπτοντα κυματισμό. Κάθομαι και το χαζεύω! Πιο κάτω, στις θαλασσινές σπηλιές, το Edro σχεδόν ανέβηκε στη στεριά! Μόλις 15 μέτρα από τα βράχια, το καράβι "κάθεται" και αυτό πάνω σε ύφαλο. Σκέφτομαι την ιστορία τους, από πού ξεκίνησαν, σε τι πελάγη θαλασσοδάρτηκαν μέχρι το κύμα να τα ρίξει στα βράχια της Πάφου. Παράξενη η περιπλάνηση που σας προτείνουμε, αλλά έχει ενδιαφέρον! Θα δείτε και ωραίες ακτές. Βραχώδεις και άγριες, αλλά ωραίες!

ΕΛ

